

Everghetinos - Tema 16 (Πουμανικά, Romanian)

[Românesc](#) / [Psaltirea](#) / [Românesc](#)

Trebuie să ne iubim rudele după trup ca și pe ceilalți frați, dacă și ele se împărtășesc de aceeași viațuire cu a noastră. Dacă, însă, [petrecerea] le e potrivnică, trebuie să le ocolim ca fiindu-ne vătămătoare

1. Din Viața Sfântului Pahomie

Mai mulți ani după ce se lepădase de lume Teodor care era ucenic al Sfântului Pahomie, și încă unul foarte sânguitor a venit la mănăstire și Pafnutie, fratele său, cerând și el să devină monah. Teodor nu vroia să se poarte cu el ca și cu un frate [după trup] căci se dezbrăcase de omul cel vechi iar din pricina aceasta Pafnutie se necăjea mult și plângea. Aflând marele Pahomie despre aceasta, îi zise lui Teodor: “La început, frate, pogorământul către unii ca aceștia este bun. Precum pomul de curând sădit are nevoie de multă îngrijire, tot așa se întâmplă și cu cel care începe viața de nevoință, până când prinde rădăcini, cu ajutorul harului Domnului, și se întărește în credință”. Auzind Teodor acestea, l-a ascultat cu osârdie pe Părintele său și îl sprijinea întru toate pe fratele său, păzind porunca. Căci pricepea înțelesul celor spuse.

2. Din Viața Sfântului Ioanichie

Fiica unui senator zăcea cuprinsă de boală, cu mădularele paralizate. Fata era binecredincioasă și cucernică în cele creștinești, spre deosebire de cumnatul după soră al sfântului, care se înverșuna ieșit din minți, cuprins de cumplită turbare împotriva icoanelor lui Hristos. Când a ajuns fericitul acolo, a izbăvit-o pe fată de boala grea, prin rugăciune și cu semnul crucii. Iar pentru [cumnat], fiindcă nu a putut să-l înduplece cu vorba bună să se lepede de cumplita sa sminteală, s-a folosit de pedeapsă. Trecând cu vederea dragostea pentru rudenii și uitând, pentru

dreapta credință, de propriul său sânge, l-a orbit pe acela prin rugăciunea sa.
[\(περισσότερα...\)](#)